

Sygn. akt XV C 250/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Misiurna

Protokolant: sekr. sąd. Izabela Węsióra

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016r. w Gdańsku

sprawy z powództwa I. B.

przeciwko pozwanemu (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz powoda I. B. kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. , z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1378,20 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt osiem złotych i 20/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XV C 250/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 marca 2015r. powód I. B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 100.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 20 września 2003r. w C. na skrzyżowaniu drogi krajowej nr (...) z ul. (...) doszło do wypadku drogowego, w którym M. M. kierujący pojazdem marki M. o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki T. o nr rej. (...), w wyniku czego doprowadził do zderzenia. Pasażerka pojazdu marki T. - E. B. (jego matka) doznała obrażeń ciała, które skutkowały jej zgonem. Na skutek jej śmierci zostały naruszone jego dobra osobiste w postaci więzi rodzinnych. Odczuwa pustkę i żal po śmierci matki. Matka spajała życie rodzinne. Organizowała czas rodzinny w taki sposób, aby wszyscy mogli spędzać go wspólnie. Pielęgnowała ognisko domowe. Zawsze mógł liczyć na wsparcie z jej strony. Mógł zwierzyć się z jej ze wszystkich tajemnic. Dzięki temu towarzyszyło mu poczucie bezpieczeństwa, które w nagły i tragiczny sposób zostało zaburzone. W wyniku śmierci matki ogarnęła go beznadzieja i smutek. Został pozbawiony otuchy i dobrego słowa. Utracił wiarę we własne możliwości i nie ukończył studiów. Zrezygnował z treningów judo. Ubolewa, że jego córka nigdy nie pozna babci, ale również, że nie może korzystać z tej pomocy w opiece nad dzieckiem. Pismem z dnia 3 kwietnia 2014r. wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zarzucił, że powód nie wykazał, aby w wyniku śmierci jego matki zostało naruszone jakiekolwiek dobro osobiste. Nie zaprzeczył, aby powód z racji swoich emocjonalnych więzi odczuwał ból i żal po stracie matki, to jednak w jego ocenie w dacie jej śmierci miał 18 lat. Obecnie ma swoją rodzinę i własne dziecko. Podniósł, że po śmierci matki nie pozostał sam, lecz miał wsparcie ze strony ojca i siostry. Zarzucił, że żądanie powoda jest nadmierne i uznać je należy za rażąco wygórowane. Podniósł zarzut przyczynienia się przez zmarłą do skutków wypadku w 50 %. Przyczynienie to miało polegać na zachowaniu zmarłej, która nie reagowała na niebezpieczną jazdę kierowcy. Prowadzenie pojazdu z prędkością 107-115 km/h na drodze z ograniczeniem prędkości do 70 km/h stanowi o przyczynieniu się do wypadku. Zmarła, jako pasażerka miała realny wpływ na zachowanie kierowcy. Zakwestionował również żądanie w zakresie odsetek wskazując, iż możliwie jest ich uwzględnienie od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód I. B. wychowywał się w czteroosobowej rodzinie. Prowadził wspólne gospodarstwo domowe z matką - E. B., ojcem - J. B. i siostrą -A. B.. E. B. - matka powoda organizowała życie całej rodziny. To ona była organizatorem wszystkich spotkań rodzinnych. W weekendy organizowała spotkania przy wspólnym obiedzie. Powód I. B. miał bardzo dobry z nią kontakt. Zawsze mógł liczyć na wsparcie z jej strony. Jeżeli miał problem zawsze zwracał się do matki. Jego więź z nią była bardzo głęboka.

Dowód:

-zeznania powoda I. B., k. 132-133 (czas : 00:30:26 - 00:52:03), k. 169 (czas : 00:03:59 - 00:13:47)

-zeznania świadka M. P., k. 130-132 (czas : 00:03:52 - 00:27:50)

W dniu 20 września 2003r. w C. na skrzyżowaniu drogi krajowej nr (...) z ul. (...), kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, iż przejeżdżając przez drogę krajową (...) ul. (...) w kierunku miejscowości W. nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącej lewym pasem ruchu z kierunku W. w kierunku C. samochodem osobowym marki T. (...) nr rej. (...) E. M., przez co doprowadził do zderzenia pojazdów, w następstwie czego śmierć poniosła kierująca pojazdem E. M. oraz pasażerowie M. Ł., M. J. i E. B..

Dowód:

-wyrok SR w Częstochowie z dnia 28.06.2014r., Sygn. akt IV K 189/04, k. 12-12v

M. M. został uznany za winnego nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym w opisanym powyżej wypadku i na mocy art. 177 § 2 k.k. został skazany na 2 lata pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

Dowód:

-wyrok SR w Częstochowie z dnia 28.06.2014r, Sygn. akt IV K 189/04, k. 12-12v

Powód I. B. po śmierci matki stracił poczucie bezpieczeństwa. Czuł się bezradny, a jego świat się zawalił. Nie korzystał z psychoterapii i nie leczył się farmakologicznie.

Dowód:

-zeznania powoda I. B., k. 132-133 (czas : 00:30:26 - 00:52:03); k. 169 (czas : 00:03:59 - 00:13:47)

Powód I. B. od dnia 1 października 2005r. wpisany był na I semestr studiów - kierunku Oceanotechnika (...). Miał problemy z matematyką i po pierwszym roku zrezygnował z kontynuacji studiów. Rozpoczął pracę, jako robotnik

budowlany. Przez rok mieszkał zagranicą. Następnie wrócił do Polski. Zrobił kurs na pletwonurka oraz na prawo jazdy wyższej kategorii. Zatrudnił się w Komendzie Miejskiej(...)wG.na stanowisku (...).

Dowód:

-zeznania powoda I. B., k. 132-133 (czas : 00:30:26 - 00:52:03); k. 169 (czas : 00:03:59 - 00:13:47)

Decyzją z dnia 2 października 2006r. pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł. przyznał powodowi I. B., jego siostrze A. B. i ojcu J. B. łącznie kwotę 120.000 zł. Decyzją z dnia 15 listopada 2006r. pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł. stwierdził, że zmienia swoje dotychczasowe decyzje w ten sposób, że przekwalifikowuje podstawę prawną wypłaconych kwot z zadośćuczynienia na stosowne odszkodowanie za znaczne pogorszenie się sytuacji życiowej, przyznając I. B. kwotę 30.000 zł, A. B. kwotę 30.000 zł i J. B. kwotę 20.000 zł. Co do kwoty 40.000 zł, stanowiącej różnicę między kwotą wypłaconą, a przyznaną decyzją z dnia 2 października 2006r. wskazał, że jest to zaliczka na poczet ewentualnych dalszych świadczeń.

Dowód:

-uzasadnienie wyroku w sprawie I C 81/08, k. 91-103

Powód I. B., jego ojciec - J. B. i siostra - A. B. w dniu 18 stycznia 2008r. złożyli do Sądu Okręgowego w Gdańsku pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł., w którym powód I. B. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2005r. do dnia zapłaty, kwoty 13.000 zł tytułem skapitalizowanej renty miesięcznej za okres od października 2003r. do listopada 2005r. włącznie z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2005r., renty w wysokości 500 zł miesięcznie, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od grudnia 2005r., ustalenia, że kwota 40.000 zł, która została wypłacona przez pozwanego na jego rzecz, rzecz jego siostry i ojca jest należna w ten sposób, że kwota 6.906,22 jest należna J. B. tytułem częściowego zwrotu kosztów pogrzebu i kwoty po 11.031,26 zł należne są dla każdego z powodów tytułem stosownego odszkodowania za szkody związane ze śmiercią E. B.. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 81/08.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie I C 81/08 wyrokiem z dnia 15 września 2008r. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz powoda I. B. rentę w wysokości 200 zł miesięcznie - rentę skapitalizowaną za okres od dnia 1 października 2003r. do dnia 30 września 2005r. w wysokości 4.800 zł, od dnia 1 sierpnia 2007r. rentę w wysokości 200 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Powód I. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 września 2008r. wniósł apelację, zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo.

Dowód: akta I C 81/08 Sądu Okręgowego w Gdańsku:

- k. 374-375 wyrok z dnia 15 września 2008r.

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2009r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie I ACa 47/09 rozpoznając apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 września 2008r. przesądził, że Sąd Okręgowy w Gdańsku błędnie uwzględnił zarzut pozwanego przyczynienia się przez E. M., kierującą pojazdem - do powstania zdarzenia, w wyniku którego śmierć poniosła E. B.. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskazał, że odnośnie dzieci E. A. B. i I. B. istotne jest - oprócz aspektów majątkowych, ponieważ generalnie ich sytuacja majątkowa nie uległa istotnemu pogorszeniu - że niewątpliwie w stosunkowo młodym wieku straciły one matkę, na której pomoc i wsparcie bezspornie mogli liczyć w najbliższych latach, w których dorastały i wkraczały w samodzielność. W związku z tym nie powinno być kwestionowane, że doznały istotnego uszczerbku emocjonalnego i psychicznego oraz zostały pozbawione normalnych więzów rodzinnych ze strony matki. Na rozmiar ich krzywdy z tego tytułu wpływały także drastyczne okoliczności śmierci matki. Śmierć E. B. radykalnie wpłynęła na życie jej dzieci, nieodwracalnie zmieniając je na całą bliższą i dalszą przyszłość. Sąd Apelacyjny w Gdańsku z uwagi na powyższe okoliczności uznał, że każdemu z nich należało przyznać po 60.000 zł z tytułu pogorszenia się ich sytuacji życiowej. Na rzecz powoda I. B. Sąd zasądził 24.800 zł wraz

z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2005r. oraz dalszą rentę. Sąd Apelacyjny w Gdańsku przyjął również, że każdy z powodów otrzymał na poczet odszkodowania przed wytoczeniem powództwa po 37.397,93 zł. Sąd Apelacyjny zmienił wysokość renty zasądzonej na rzecz powoda z kwoty 200 zł na kwotę 400 zł.

Dowód :akta I C 81/o8 Sądu Okręgowego w Gdańsku :

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2009r w sprawie I ACa 47/09. k. 473

-uzasadnienie wyroku SA w Gdańsku, k.475-491

Wypadek z dnia 20 września 2003r. i jego skutki wpłynęły negatywnie na stan psychiczny powoda I. B.. Wypadek spowodował u niego pogorszenie się stanu psychicznego, adekwatnego do zaistniałych okoliczności (reakcja dezadaptacyjna pod postacią reakcji żałoby, która jest typową reakcją psychologiczną w wypadku utraty bliskiej osoby). Proces żałoby nie został u niego zaburzony czy przedłużony. Przejściowe trudności w funkcjonowaniu psychologicznym nie przybrały nasilenia powodującego dezintegrację funkcjonowania psychologicznego lub społecznego. Reakcja ta trwała u powoda kilka miesięcy, nie spowodowała trwałych zmian w jego osobowości (w rozumieniu objawów klinicznych). Aktualnie brak jest przesłanek pozwalających wnioskować, iż trwają one nadal. Obecnie u powoda nie występują zaburzenia psychiczne, czy emocjonalne. Powód nie wymagał, nie wymaga i brak jest przesłanek, aby wnioskować, iż w przyszłości będzie wymagać pomocy psychologicznej lub psychiatrycznej, bezpośrednio związanej ze śmiercią matki w 2003r. W odniesieniu do powoda, w ocenie retrospektywnej, poradził on sobie z przeżywaną traumą w sposób samoistny, uruchamiając potencjał psychologiczny konieczny do adaptacji do sytuacji stresowej.

Dowód:

-opinia sądowo-psychologiczna biegłego sądowego z zakresu psychologii A. M., k. 141-145

Aktualnie powód prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją partnerką oraz małoletnią córką. Powód czuje się samotny. Nie ma osoby, której mógłby zwierzyć się ze swoich problemów. Z problemami nie może się zwrócić do ojca, czy siostry, ponieważ nie utrzymuje z nimi bliskich kontaktów. W każdym aspekcie życia powód odczuwa brak matki.

Dowód:

-zeznania powoda I. B., k. 132-133 (czas : 00:30:26 - 00:52:03); k. 169 (czas : 00:03:59 - 00:13:47)

W dniu 3 kwietnia 2014r. powód I. B. zgłosił pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w Ł. szkodę oraz wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Dowód:

-pismo powoda z dnia 03.04.2014r., k. 15-21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie żądania zadośćuczynienia za naruszenie dobra osobistego w postaci zerwania więzi rodzinnej z matka E. B. jednakże nie w żądanej pozwem wysokości. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, w szczególności wnioskując w oparciu o dokumenty urzędowe, dokumenty prywatne, zeznania świadka oraz zeznania powoda przesłuchanego w charakterze strony postępowania.

Za prawdziwe i autentyczne Sąd uznał dokumenty urzędowe, które ocenił zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 k.p.c. Niniejszy przepis stanowi, że dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo

zaświadczone. Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c., z którego wynika, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone zarówno przez świadka M. P. , jak i powoda. Pozwoliły one Sądowi dokonać ustaleń dotyczących trybu życia powoda przed, jak i po wypadku oraz zmian, jakie w związku z wypadkiem nastąpiły w jego sferze osobistej i emocjonalnej.

Za podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd przyjął opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu psychologa A. M.. Sąd przyznał walor wiarygodności niniejszej opinii w całości uznając, że została sporządzona w sposób rzetelny, z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy, która ponadto w swojej treści zawierała wyczerpujące i wnikliwe wnioski. Powyższej opinii Sąd dał wiarę w całości, albowiem biegły w sposób szczegółowy przedstawił okoliczności, jakie stały się podstawą wniosków w niej wskazanych, odwołując się do konkretnych faktów. Biegły dysponował również niewątpliwie odpowiednią wiedzą i doświadczeniem predestynującym go do wydania przedmiotowych opinii. Wnioski wyciągane przez biegłego nadto uznać należało za zgodne z zasadami logicznego rozumowania i wiedzy zawodowej.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. stanowiącym podstawę odpowiedzialności pozwanego wobec powodów, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie nie budziła wątpliwości.

W niniejszej sprawie z uwagi na fakt, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 20 września 2003r. nie będzie miał zastosowania przepis art. 446 § 4 k.c., który znajduje zastosowanie w aktualnym stanie prawnym, lecz przepis art. 448 k.c., zgodnie z którym w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Na gruncie niniejszej sprawy mamy do czynienia z dobrem osobistym w postaci utraty więzi rodzinnej i emocjonalnej. Zdaniem Sądu powód w toku niniejszego procesu wykazał, że pomiędzy nim, a zmarłą matką istniała silna więź emocjonalna, która wskutek jej nagłej śmierci została bezpowrotnie zerwana. Istotą zadośćuczynienia jest jego związek z doznawaną przez poszkodowanego krzywdą przejawiającą się zarówno w cierpieniach fizycznych, to znaczy bólu, jak również w cierpieniach psychicznych, które objawiają się poprzez ujemne uczucia, poczucie straty, bezsilności, czy osamotnienia. Naruszenie prawa do życia w rodzinie stanowi dalece większą dolegliwość psychiczną dla członka rodziny zmarłego niż w przypadku innych dóbr, a jej skutki rozciągają się na całe życie osób bliskich. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień i pieniężne zrekompensowanie doznanej przez poszkodowanego krzywdy. Jest to świadczenie o charakterze kompensacyjnym, które powinno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość, jednak nie nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, co oznacza, że powinno zostać utrzymane w rozsądnych granicach. Śmierć osoby najbliższej zawsze stanowi traumatyczne przeżycie oraz może być przyczyną większych bądź mniejszych komplikacji życiowych osoby dotkniętej tego rodzaju stratą. Doświadczenie życiowe wskazuje, że dzieje się tak szczególnie w sytuacji, gdy śmierć najbliższego ma charakter nagły i niespodziewany, kiedy to łącząca osoby więź zostaje przerwana przez nieprzewidziane, tragiczne wydarzenie, na które poszkodowany nie był w stanie się odpowiednio przygotować. Bez wątpienia do kategorii tego rodzaju sytuacji należy śmierć poniesiona w wyniku wypadku komunikacyjnego, który jest zdarzeniem nieoczekiwanym i nagłym. Powód wykazał, iż pomiędzy nim, a matką zachodziła bliska więź rodzinna, a jej śmierć stanowiła dla niego szok i negatywnie wpłynęła na jego stan emocjonalny. Zdaniem Sądu potwierdza to, iż niewątpliwie doznał poważnej straty. Wypadek w wyniku, którego jego matka zmarła spowodował, że doznał on straty ostatecznej. Przeżycie, jakiego doznał powód bez wątpienia traktować należy za traumatyczne, zaś zakres ogromnej krzywdy, jaka jest z tym przeżyciem związana nie powinna budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe rozważania żądanie rekompensaty krzywdy, jakiej powód doznał było jak najbardziej uzasadnione. Na gruncie niniejszej sprawy Sąd poczynił jednak ustalenia, które pozwoliły Sądowi przyjąć, iż krzywda powoda została już w określonym zakresie zrekompensowana. W styczniu 2008r. powód wraz ze swoją siostrą oraz ojcem wytoczył powództwo, którym domagał się spełnienia przez pozwanego na swoją rzecz określonych świadczeń. Postępowanie prowadzone było przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w sprawie I C 81/08. W momencie, kiedy powództwo zostało wytoczone, w porządku prawnym nie obowiązywał jeszcze przepis art. 446 § 4 k.c., który wszedł w życie 3 sierpnia 2008r. W związku z tym Sąd rozstrzygał o żądaniu, które powodowie wywiedli z art. 446 § 3 k.c. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie I C 81/08 nie uwzględnił żądania powodów uznając, że kwota 120.000 zł, jaką pozwany na ich rzecz wypłacił przed złożeniem pozwu stanowiła stosowne odszkodowanie. Powodowie nie zgodzili się z takim rozstrzygnięciem i zaskarżyli wyrok sądu pierwszej instancji. W rezultacie Sąd Apelacyjny w Gdańsku po rozpoznaniu apelacji powodów uznał, iż zachodziły podstawy do przyznania na rzecz każdego z powodów po 60.000 zł tytułem odszkodowania za pogorszenie sytuacji życiowej. Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku wskazano, że kwota ta przyznana została na podstawie przepisu art. 446 § 3 k.c., to jednak zdaniem Sądu orzekającego kwota ta stanowiła rekompensatę zarówno strat majątkowych (a takich właściwie nie było) jak i krzywd niematerialnych i emocjonalnych, co wprost wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. W uzasadnieniu bowiem wskazano, że sytuacja materialna powodów nie uległa istotnemu pogorszeniu, lecz pogorszeniu uległ ich stan emocjonalny i psychiczny, jako że w chwili śmierci matki powód miał zaledwie 18 lat. Sąd wskazał również, że zostali oni pozbawieni więzi rodzinnych, z uwagi na tragedię, jaka ich spotkała. W związku z tym, pomimo odrębnej podstawy prawnej, jak również tego, że świadczenie pieniężne zostało wypłacone z tytułu odszkodowania, a nie zadośćuczynienia, to jednak przyznanie tego świadczenia zmierzało do zrekompensowania krzywdy o charakterze niematerialnym. Przyjąć należy, że szkoda materialna w przypadku powoda została zrekompensowana poprzez zasądzoną rentę w wysokości 400 zł, która pozwalała na zaspokojenie bieżących potrzeb. Poprzez przyznaną kwotę został również zaspokojony aspekt niemajątkowy, tj. cierpienie i krzywda, jakiej powód doznał w związku ze śmiercią matki. Mając na uwadze rozstrzygnięcie, które zapadło w poprzednim postępowaniu, w którym powód był stroną oraz charakter zasądzonych na jego rzecz świadczeń, które rekompensowały doznaną przez niego krzywdę również w znaczeniu niematerialnym, roszczenie, z jakim wystąpił powód obecnie uznać należało za rażąco wygórowane.

Reasumując, Sąd uznał za zasadne przyznać powodowi dalszą kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia na podstawie przepisów o naruszeniu dóbr osobistych, która to podstawa prawna nie była wcześniej powołana w postępowaniu I C 81/08, jako uzupełnienie wcześniej już zasądzonych na jego rzecz świadczeń. Zdaniem Sądu kwota zasądzona w tym postępowaniu, jak również ta, którą powód otrzymał w wyniku postępowania przeprowadzonego w sprawie I C 81/08 w wystarczający sposób rekompensują krzywdę doznaną przez powoda. Wysokość zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł należy uznać za adekwatną do rozmiaru krzywdy wyrządzonej przez sprawców wypadku drogowego w roku 2003r., w wyniku którego zmarła matka powoda. Sąd miał przy tym na uwadze znaczny upływ czasu od dnia wypadku (12 lat), aktualną dobrą sytuację życiową i rodzinną powoda, niezakłócony przebieg żałoby, brak zaburzeń psychicznych czy emocjonalnych, fakt otrzymania znacznej sumy pieniędzy w latach 2006-2009 z tej samej podstawy faktycznej.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt I wyroku na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. w zw. z art. 6 k.c. oraz jak w pkt II na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., z którego wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki ustawowe stanowią rekompensatę uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego. W okolicznościach niniejszej sprawy zasadnym było zasądzenie odsetek ustawowych zgodnie z żądaniem pozwu (za opóźnienie) od dnia 11 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. Mając na uwadze, iż przepis art. 481 k.c. został znowelizowany ustawą z dnia 9 października 2015r. (Dz.U. 2015 poz. 1830) o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks

cywilny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016r. , dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 1 stycznia 2016r.do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł, jak w pkt III wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. Powód niniejszy proces przegrał w 80%, zaś pozwany w 20%. Na koszty postępowania składała się opłata sądowa w kwocie 5.000 zł obliczona, jako 5 % wartości przedmiotu sporu zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014, poz. 1025 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 zł, ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013 poz. 490) i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013, poz. 461). Powód uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 550 zł. Wysokość wynagrodzenia biegłego wyniosła 460 zł, dlatego też powodowi zostanie zwrócona nadwyżka w kwocie 90 zł. Łącznie koszty postępowania wyniosły 7.577 zł. 20 % z tej kwoty wynosi 1.515,40 zł, natomiast 80 % z kwoty 3.617 zł daje kwotę 2.893,60 zł. Po wzajemnym rozliczeniu Sąd uznał, że powód powinien uregulować na rzecz pozwanego kwotę 1.378,20 zł.